

Bestemmelser i Loven noget anderledes, og den ærede sidste Taler har i saa Henseende ganske rigtig anført nogle af mine tidlige Betænkkeligheder. Jeg har saaledes navnlig antaget, at den Dvotadeel, der ved Loven tillægges den nærværende Besidder, var noget for høi, og at derved Besidderen blev favoriseret paa Lehnets Beføstning; men jeg har imidlertid maattet erkjende, at dette var en Sag, med Hensyn til hvilken Ingen med fuldkommen Sikkerhed kunde sige, hvilken Grændse der var den rette. Jeg har senere, siger jeg, erkjendt, at man ikke kunde nøiagtig beregne den nærværende Besidders Dpoffrelse ved at give Styk paa Indfæstning, og har i saa Henseende troet at burde rette mig efter hvad saamange kyndige og med Forholdet i Landet vel kjendte Mænd have anset for at være det rette, og antaget, at Lehnscntrollen derved maatte kunne berolige sig. Men, skjøndt jeg saaledes har fundet Loven antagelig, uden Hensyn til, hvad jeg oprindeligt havde ønsket, saa kan jeg derimod ikke med Hensyn til den nu vedtagne § 5 anerkjende, at Loven, naar den bibeholdes med Bestemmelserne i den nys nævnte Paragraph, udtaler de Principer, som fra Regjeringens Side betragtes som berettigede. Det er derfor, at jeg, uagtet mit Ønske om at fremme denne Sag, dog har stor Betænkkelighed ved at stemme for Loven. Imidlertid har jeg dog troet, endnu ikke ganske at burde opgive Haabet om, at Sagen alligevel kan blive bragt til en ønskelig Ende. Jeg har nemlig det Haab, at Sagen ved den Behandling, som forestaaer den i det andet Thing, og ved den yderligere Behandling, den da atter vil blive underkastet i nærværende Thing, dersom der i samme foretages Forandring, dog mulig vil kunne bringes til Overeensstemmelse med de Principer, som Regjeringen anerkjender som sine, og i dette Haab vil jeg stemme for, at Loven ikke nu forkastes, skjøndt jeg for mit Bedkommende ikke vil have denne Stemmegivning forstaaet, som om deri indeholdtes en fuldstændig Tiltræden af de i Loven udtalte Principer.

Wegener: Det skulde gjøre mig ondt, dersom vi ikke skulde faae en Lov istand, efter saa langvarige Forhandlinger, som kunde bi-

drage til hurtig og snart at fremkalde Selveieendomme overalt her i Landet. Jeg er bleven affaaeren et Par Gange fra at udtale mig med Hensyn til § 5, og jeg skal derfor nu gjøre det, da det jo er den egentlige Hovedsag i det nærværende Lovudkast, samt dertil knytte nogle Bemærkninger om Sagen i dens Heelhed. I og for sig har jeg ikke noget imod en saadan Bestemmelse, som den § 5 indeholder, naar det var en ganske almindelig Bestemmelse, som gjaldt for alt Fæstegods overhovedet, og naar Fæstetvungen derved kunde ophøre, og jeg maa i saa Henseende referere mig til hvad min ærede Ven, Rigsdagsmanden fra Viborg 4de District (Kampmann) udtalte igaar, da jeg ikke kan see, at det kan være til nogen Skade for Fæsteren eller Godseieren, men at det endog saa vil være dem til særdeles Gavn, om man kunde faae en saadan Lov, skjøndt denne Rigsdagsmands Forslag rigtignok gik ud paa Fæstetvangens Vedbliven, og naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den District (Scherning) tillod sig at sige, at denne Rigsdagsmand vel udtalte undertiden ret smukke Ord, men ved sin Stemmegivning viste, at det ikke var saa ganske meent som han sagde, saa maa jeg for min Deel forstikke, at dersom han og hans Venner vilde komme med et Lovforslag, saaledes som den forrige Indenrigsminister har tænkt sig det, hvorved ved Fæstetvungen Gaarden stilles til Auction, og af Kjøbesummen fik Eieren $\frac{3}{4}$ og Fæsteren $\frac{1}{4}$, Notabene naar Fæstetvungen derefter ophørte, saa skal jeg stemme for et saadant Forslag paa alle Stadier her i Salen. Jeg vilde maafføe endog saa med Hensyn til enkelte Dele endnu gaae videre, thi det er min fulde Overbeviisning, at naar Godseieren faaer $\frac{2}{3}$ af Gaardens virkelige Værdi, saa gjør Godseieren meget gode Affairer; jeg tør paastaae, at de fleste Godseiere, som sælge, faae mindre. Jeg har ikke udtalt dette først her, jeg har udtalt det mange Gange i de Aar, jeg har beskæftiget mig med denne Sag, og jeg har udtalt det til mine Vælgere og skal staae ved det, naar man vil komme med et almindeligt Forslag i den Henseende. At jeg imidlertid ikke har kunnet stemme for denne Paragraph saaledes som den er indsat heri, det er først